

Думки

Віталій Гречка

Якщо пропала думка – не вернеш,
Вернеться тільки як сама захоче.
Лови її замріяний творець,
При світлі дня й під покривами ночі!

Ми – люди, тому думкою живем,
Що навкруги – не завжди помічаєм.
Думки – то море, ним весь час пливем
І часто пекло бачимо ми раєм.

Коли сиджу, бувало, я один,
Приходить, часом, відчуття тривожне,
Що сам я – думка, і зйду як дим,
Крихке життя, як і видіння кожне.

Та сонце знову кожен день встає
І нові мрії йдуть старим на зміну.
Старе вмирає, що було твоє
Та проростає нове з цього тліну.

24.04.2022